

Paulos Pap. Στα

σοβαρά ετοιμάζεσθε ν' αναχωρήσετε; Δεν το πιστεύω. Θα υποφέρετε νομίζω, λίγο και μετά θα σηκωθείτε υγιής.

Θα έλθη φυσικά και για μας η ώρα του θανάτου. Ο θάνατος δεν είναι κάτι που μπορεί κανείς ν' αποφύγει. Άλλος χθες, άλλος σήμερα, άλλος αύριο, όλοι αναχωρούμε για την αιώνια ζωή.

Σημασία δεν έχει το πότε, αλλά το πως θα φεύγει κανείς. Ετοιμαστήκατε καθόλου;

Αλλοιώς κανείς αντικρύζει τον θάνατο από μακριά και αλλοιώς από κοντά. Ο υγιής και ακμαίος δυσκολεύεται να νοήσει τον εαυτό του στα πρόθυρα της άλλης ζωής. Ο θάνατος είναι μεγάλο μυστήριο για όλους. Φωτίζεται αρκετά με την πίστη στον Χριστό, παραμένει όμως βασικά σαν μυστήριο. Δεν υπάρχει λόγος να θλιβώμαστε με ανώφελους φόβους. Ο ίδιος ο Κύριος πέθανε και πέρασε το κατώφλι του θανάτου. Έτσι έκανε ευκολότερη την διάβασι αυτή για μας. Βαδίζοντας κι εμείς στα ίχνη Του ας μην φοβηθούμε διότι μαζί Του θα βρεθούμε στην αιώνια μακαριότητα.

Μακάριος εκείνος που διαρκώς περιμένει την ώρα του θανάτου και καθημερινά ετοιμάζεται.

Ποιος είναι ικανός να πη: «Εάν γαρ και πορευθώ εν μέσω σκιάς θανάτου, ου φοβηθήσομαι κακά, ότι συ μετ' εμού ει»; Εκείνος που στην ζωή του κοπίασε και κοπιάζει να ευαρεστήση τον Κύριο. Γι' αυτόν ο θάνατος είναι μία μετάβασις σε άλλη περιοχή γεμάτη παρηγοριά.

Βέβαια το πλησίασμα του θανάτου ίσως δημιουργεί κάποιο φόβο. Ας έχετε όμως θάρρος. Ο Κύριος νίκησε τον θάνατο. Αυτός θ' αναδείξη νικητή και κάθε πιστό.

Ο εχθρός θα κάνει την τελευταία του κίνηση. Ο πιστός που ετοιμάσθηκε δεν θα δειλιάσει αλλά θα παραδώσει τον εαυτό του στον Κύριο. Άγγελοι θα πλησιάσουν και θ' απομακρύνουν κάθε διαμονική επήρεια. Δεν βαδίζουμε προς το άγνωστο και η ελπίδα μας δεν θα μας πλανέψει.

Βαθειά θλίψη επικρατεί όταν κάποιος πεθαίνει. Αλλά τί είναι ο θάνατος; Είναι η μετάβασις από μία μορφή ζωής στην άλλη, όπως το πέρασμα από το ένα δωμάτιο στο άλλο.

Δεν θλίβομαι για τους νεκρούς όταν είμαι βαθιά πεπεισμένος ότι σώθηκαν και βρίσκονται κοντά στον Θεό. Γιατί να λυπάμαι όταν αυτοί χαίρονται; Εάν αυτοί μας βλέπουν, δεν θα τους είναι δυσάρεστα τα πικρά μας δάκρυα;

Θα πω καλύτερα κλαίμε για τον εαυτό μας, επειδή τους χάσαμε. Και αυτό δεν είναι σωστό. Διότι δεν παύουν να είναι κοντά μας και να μας ευεργετούν, όχι βέβαια ορατά. Τώρα μάλιστα είναι ακόμα περισσότερο κοντά μας.

Αληθινή ζωή δεν είναι αυτή που ζούμε εδώ στην γη, αλλά εκείνη που θα ζήσουμε στον ουρανό. Εάν αυτή εδώ ήταν η αληθινή ζωή, τότε δεν θα πεθαίναμε. Εδώ στην γη προετοιμαζόμαστε για τον ουρανό, όπου δεν υπάρχει η κοσμική τάξις των πραγμάτων αλλά η αγγελική.

από το βιβλίο: Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, Απάνθισμα Επιστολών, εκδ.Ι.Μ.Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής

Πηγή: imverias.blogspot.gr